

Appendix C:

Dokumentation vedrørende beslaglæggelsen

Indledning

De tre dommere lagde i deres bedømmelse til grund, hvad tre dommere, som intet kunne vide om begivenhederne, mente om en retsbogsudskrift i en anden sag. I dette appendix gennemgås den dokumentation, de valgte at ignorere, og som var gennemgået under domsforhandlingen og i “*Sagsøgtes processkrift vedr. påstanden om erstatning for beslaglagte film*” (**ekstraktens side 408**). Appendix C er i to dele:

Retsgrundlaget vedr. forbuddet mod, at jeg returnerede filmene
Dokumentation vedrørende forbuddet mod at returnere filmene

Retsgrundlaget vedr. forbuddet mod, at jeg returnerede filmene

- C1. Lovens ordlyd og sammenhæng, 2. oktober 2002
- C2. Kulturministeriets notat om spredningsretten, 29. oktober 2002
- C3. Kulturministerens svar til Per Clausen, 18. januar 2007

Dokumentation vedrørende forbuddet mod at returnere filmene

- C4. Påstand 3 i indstævntes forbuds- og bevissikringsrekvisition, 11. oktober 2005
- C5. Side 5 fra indstævntes forbuds- og bevissikringsrekvisition, 11. oktober 2005
- C6. Fogedrettens kendelse, 29. november 2005
- C7. Retsassessor Dorete Bagers forklaring om den 29. november 2005
- C8. Min partsforklaring om beslaglæggelsen den 29. november 2005
- C9. Lars Borbergs forklaring til byretten om beslaglæggelsen den 29. november 2005
- C10. Per Christensens forklaring til byretten om beslaglæggelsen, 2. december 2006
- C11. Per Christensens e-mail om samtalen med Dorete Bager, 2. december 2006
- C12. Indstævntes justifikationsstævning mod Laserdisken ApS, 13. december 2005
- C13. Min anmodning til Vestre Landsret om frigivelse af filmene, 23. december 2005
- C14. Mit uddybende kæreskrift til Vestre Landsret om returnering, 23. december 2005
- C15. Indstævntes påstand i svarskriftet til Vestre Landsret, 24. januar 2006
- C16. Indstævntes svarskrift til Vestre Landsret om beslaglæggelsen, 24. januar 2006
- C17. Min tredje anmodning til Vestre Landsret om returnering, 28. januar 2006
- C18. Indstævntes duplik til Vestre Landsret om beslaglæggelsen, 9. marts 2006
- C19. Mit supplerende processkrift til Vestre Landsret, 10. marts 2006
- C20. Min rykker til Vestre Landsret, 3. april 2006
- C21. Mit brev til Dorete Bager, 1. oktober 2006
- C22. Indstævntes svar til Dorete Bager, 5. oktober 2006
- C23. Indstævntes forbuds- og bevissikringsrekvisition nr. 2, 5. oktober 2006
- C24. Min henvendelse til retspræsidenten, 18. april 2007
- C25. Indstævntes forligstilbud, 27. november 2007
- C26. Mit brev til fogedretten om opbevaring af de beslaglagte film, 29. november 2007
- C27. Fogedrettens brev til indstævnte om beslaglagt materiale, 2. december 2007

Konklusion

LASERDISKEN - APPENDIX C

C1 Lovens ordlyd og sammenhæng

Ophavsretslovens § 19 indeholder en lovsikret ret for eksemplarejeren at videresprede udgivne eksemplarer, såfremt det er udgivet inden for EØS-området.

Hvad er situationen, hvis eksemplaret er udgivet *uden for* EØS-området? Det er uklart! Som Mette Frederiksen sagde under førstebehandlingen den 23. oktober 2002: “*Det er faktisk næsten umuligt at læse og forstå den tekst, der foreligger*” (**bilag I5, ekstraktens side 137**).

Ifølge EU-institutionerne, som har indført spredningsret ikke bare til ophavsmændene, men også til filmproducenter, musikproducenter, udøvende kunstnere og radio/tv-selskaber, skabere af edb-programmer, indehavere af varemærkeret osv. betyder det, at indehaveren af spredningsretten bevarer retten til at forbyde spredning inden for EØS-området (som gennemgået i **Appendix E**), men det fremgår *ikke* af den danske ophavsretslov.

Det er nødvendigt at gå tilbage til ophavsretslovens § 2 for at finde virkningen af, at spredningsretten *ikke* konsumeres jf. § 19. I så fald bevarer den, der har ophavsretten, retten til at gøre værket tilgængeligt for almenheden, f.eks. ved at udbyde værket til salg (§ 2, stk. 3).

Ophavsretten i den danske ophavsretslov tilhører “*den, som frembringer et kunstnerisk værk*” (§ 1), hvilket er en person, der normalt betegnes som “ophavsmanden”. Ophavsmanden er forskellig fra ham eller dem, der *betaler* for produktionen (producenter) og udøvende kunstnere og licenstagere osv.. De sidste har *ved aftale* erhvervet visse rettigheder. F.eks. er H. C. Andersen ophavsmand til “*Kejserens nye klæder*”, også selvom historien udgives af Gyldendal.

Der er uenighed mellem indstævnte og mig, idet jeg bestrider, at indstævnte er *ophavsmænd*. Som ophavsmænd til et filmværk forstås normalt *filmens ledende instruktør*, se f.eks. låne/lejedirektivets artikel 2, stk. 2 (**appellantens materialesamling, side 3**). Indstævnte er en række selskaber, som er rettighedshavere i kraft af aftaler indgået med *filmproducenter*, og de er *ikke* nævnt i ophavsretslovens § 1. Indholdet af aftalerne kendes ikke, idet de ikke er fremlagt, men det er formentlig licensaftaler med ret til at udgive danske versioner af de pågældende film. Jeg skal ikke stilles ringere, fordi ingen anden har gjort indsigelse mod, at indstævnte fører sig frem som ophavsmænd. Det er de ikke. De er har blot erhvervet nogle rettigheder ved aftale.

Uanset, hvem retten anerkender som “*den, der frembringer et kunstnerisk værk*” er der ikke i § 2 noget, der forhindrer private som mig i at købe udgivne eksemplarer. Eneretten i § 2, stk. 3 er begrænset til at gøre værket tilgængeligt for almenheden. En eventuel eneret krænkes først, når eksemplaret udbydes til salg. Eneretten krænkes ikke af, at ejeren køber et eksemplar.

C2 Kulturministeriets notat, 29. oktober 2002

Man bør være opmærksom på tre forhold, der begrænser lovændringens virkning i praksis.

- For det første er selve erhvervelsen af et værkseksemplar ikke omfattet af ophavsmandens eneret, jf. ophavsretslovens § 2 som beskrevet ovenfor i afsnit 1. Det vil således stadig være tilladt at købe en bog til sig selv eller en anden person inden for sin privatsfære overalt i verden. Det vil fx også stadig være tilladt at importere dvd-film fra lande uden for EØS og forære dem til familiemedlemmer, venner og bekendte, herunder naboer. Det afgørende er, at der ikke må ske videresalg til almenheden, dvs. typisk gennem butikker.

Fra side 6 i kulturministeriets notat, 29. oktober 2002 (ekstraktens side 150)

C3 Kulturministerens svar til Per Clausen, 18. januar 2007

Det skal understreges, at reglerne ikke forhindrer den enkelte forbruger i at importere fx dvd-film, som man har købt i et andet land. Det er kun videresalget gennem butikker osv., der rammes af reglerne.

Fra kulturministerens svar til Per Clausen, 18. januar 2007 (ekstraktens side 191)

Konklusion

Både lovens ordlyd og Peter Schønnings egne svar til hhv. Kulturudvalget og til Per Clausen understreger, at selve importen er lovlig. Det er kun videresalget gennem butikkerne, der rammes af reglerne. Der savnes således et retsgrundlag for at kriminalisere selve importen. Det bør også erindres, at en returnering af filmene til leverandørerne netop ville forhindre, at de blev spredt til de danske forbrugere ved salg fra butikken. En returnering ville have forhindret, at filmen "101 Dalmatians II" blev solgt året efter (**Appendix D**).

C4 Påstand 3 i indstævntes forbuds- og bevissikringsrekvisition, 11. oktober 2005

I forbindelse med forbuddets nedlæggelse skal jeg endvidere anmode fogedretten om, at der

3. i henhold til retsplejelovens § 645 og § 653b foretages inddragelse af samtlige i rekvisiti besiddelse værende eksemplarer af filmværker, hvortil rekvisitens medlemmer har de ophavsretlige enerettigheder og som er importeret i strid med disse enerettigheder.

Indstævntes påstand 3 i rekvisitionen, 11. oktober 2005 (ekstraktens side 222-223)

C5 Side 5 fra indstævntes forbuds- og bevissikringsrekvisition, 11. oktober 2005

Gennemførelse af bevissikring

I forbindelse med bevissikringens gennemførelse anmodes der om, at der foretages beslaglæggelse af:

3. samtlige eksemplarer af ulovligt importerede dvd-film, som rekvisitus måtte have rådighed over, jf. retsplejelovens § 645, stk. 2, samt § 653 b, stk. 1.

Det understreges, at rekvisitus ikke kan lide tab som følge af beslaglæggelsen, idet rekvisitus har importeret disse med henblik på salg og rekvisitus er derfor afskåret fra lovligt at disponere over de ulovligt importerede filmværker, hvorfor disse er uden økonomisk værdi for rekvisitus.

Side 5 fra indstævntes rekvisition, 11. oktober 2005 (ekstraktens side 225)

LASERDISKEN - APPENDIX C

C6 Fogedrettens kendelse, 29. november 2005

Det erindres indledningsvist, at indstævnte på dette tidspunkt var af den opfattelse, at jeg var omfattet af den angivne rekvisitus, Laserdisken ApS, hvorfor håndteringen af påstanden kom til at vedrøre mine film.

Det ses af fogedrettens kendelse (**bilag O2, ekstraktens side 230**), at påstanden *ikke* er afvist. Hvis fogedretten havde *afvist* anmodningen, var det fremgået af kendelsen.

C7 Retsassessor Dorete Bagers forklaring om den 29. november 2005

Dorete Bager kunne huske meget lidt, da hun afgav forklaring for byretten, men selv hendes sparsomme forklaring bekræfter, at der i realiteten var sket en beslaglæggelse på den måde, at jeg ikke rådede over filmene længere og dermed også var afskåret fra at returnere dem.

Det fremgår, at filmene *enten* skulle oplagres uden for Laserdiskens bygning, *eller* der skulle findes en praktisk løsning, sådan at filmene kunne opbevares hos Laserdisken. Man bør stille spørgsmålet: Hvad førte til den situation, at der kun var de to muligheder, hvoraf det *ikke* var en mulighed at returnere filmene til leverandørerne?

Hvorfor blev filmene overhovedet drøftet, hvis det ikke var foranlediget af indstævntes påstand om beslaglæggelse, som *ikke* kunne gennemføres, fordi hverken Dorete Bager eller indstævntes advokat Lars Segato kunne skelne “ulovligt importerede film” fra de øvrige film?

Da spørgsmålet om “rette rekvisitus” blev forfulgt af Henrik Karl Nielsen i anmodningen til Dorete Bager, svarede indstævnte med en ny forbuds- og bevissikringsrekvisition af 5. oktober 2006, hvor påstand 4 vedrørte “*inddragelse af samtlige i rekvisiti besiddelse værende eksemplarer af filmværker, hvortil rekvisitens medlemmer har de ophavsretlige enerettigheder og som er importeret i strid med disse enerettigheder*” (**bilag T3, ekstraktens side 332**).

Jeg vender tilbage til rekvisition nr. 2, men påpeger i forbindelse med Dorete Bagers forklaring, at hun ikke reagerede på påstanden, fordi der allerede var en aftale mellem parterne i den første sag, dvs. hun mente, at filmene allerede *de facto* var inddraget/beslaglagt.

Hvis jeg frivilligt havde valgt ikke at sende filmene retur, var der risiko for, at jeg ville skifte mening og sende dem tilbage. Problemet i forhold til påstand 2 om beslaglæggelse var kun løst, fordi jeg *ikke* var gået med til denne aftale frivilligt.

Dorete Bager er blevet foreholdt forbudsrekvisitionens påstand om beslaglæggelse i bevissikringssagen fra 2005. Hun har her til forklaret, at under bevissikringssagen, der er en civil ransagning, skulle filmene enten oplagres uden for laserdiskens bygning, eller der skulle findes en praktisk løsning, sådan at filmene kunne opbevares hos Laserdisken. Parterne aftalte, at filmene skulle fjernes fra hylderne og opbevares ved Laserdisken. Hun husker ikke, om Hans Christian Pedersen bad om lov til at returnere filmene til leverandøren under fogedforretningen. Hun ved ikke, hvem der fandt på, at filmene skulle blive i Laserdiskens lokaler, men det var ikke på fogedrettens foranledning.

Foreholdt fogedrekvisitionen i bevissikringssagen fra 2006, hvoraf fremgår, at der er påstand om beslaglæggelse, har vidnet forklaret, at når hun ikke reagerede på påstanden om beslaglæggelse, var det fordi, der allerede var en aftale mellem parterne i den første sag.

Dorete Bagers forklaring ifølge side 38 i byrettens dom, 15. juli 2013

C8 Min partsforklaring om beslaglæggelsen den 29. november 2005

Forbuddet mod at returnere de allerede importerede film

Dorete Bager meddelte formelt, at jeg ikke måtte sælge de film, der var importeret fra USA, hvis FDVs medlemmer har danske rettigheder til dem. Jeg spurgte, om det var alle film, for nogle af dem var købt, før loven blev vedtaget, og resten var købt i god tro, fordi de enkelte selskaber ikke havde svaret på mit tilbud om at forbyde parallelimport. I forhold til Paramounts film var sagen, at Paramounts repræsentant Jan Delff Andersen efter korrespondance mellem mig og direktør Carsten Leth positivt havde meddelt, at Paramount *ikke* forbød parallelimport. Lars Segato sagde, at forbuddet skulle gælde alle film, og den besked gav Dorete Bager til mig.

Jeg sagde opgivende: "*Så er jeg nødt til at returnere alle film til leverandørerne*".

Det blandede Lars Segato sig i. Det ville han ikke tillade. Jeg kunne ikke se, at det vedrørte ham. Jeg sagde til ham, at returnering til USA netop sikrede, at jeg ikke solgte filmene i Danmark. Han ville alligevel have Dorete Bager til at forbyde, at jeg returnerede filmene. Jeg protesterede mod et formålsløst forbud, der ville give et unødvendigt tab. Jeg forklarede Dorete Bager, at det ikke var piratkopierede film, men lovlige film, der under alle omstændigheder måtte sælges i USA. Filmene ville miste værdi, hvis de ikke blev solgt eller returneret.

"*Den risiko påtager vi os naturligvis*", sagde Lars Segato, hvorefter Dorete Bager gav ham medhold og forbød mig at returnere filmene.

Beslaglæggelsen af mine film

Da IT-eksperterne og Lars Segato var færdige med at kopiere, troede jeg, at fogedforretningen var ovre, men så ville Lars Segato have filmene beslaglagt. Diskussionen gentog sig. Jeg sagde igen, at det var lovlige film, og jeg søgte at forklare Dorete Bager forskellen på piratkopierede film og importerede film, men Lars Segato holdt fast, og Dorete Bager gav ham medhold.

Vi gik alle tre ned i butikken og kikkede på filmene. Jeg spurgte, hvordan de ville bære sig ad med at finde ud af, hvilke film, der skulle beslaglægges. Der står jo ikke på filmene fra USA, om der findes en dansk udgave, som FDV har udgivet i Danmark.

Dorete Bager kunne godt se problemet. Hun foreslog, at vi håndterede det på den måde, at jeg selv fjernede de film, som FDVs medlemmer havde danske rettigheder til, og at jeg gemte dem et andet sted. Det var Lars Segato betænkelig ved, men Dorete Bager fik ham overtalt. Hun mente ikke, der er nogen risiko "*i dette tilfælde*". Lars Segato accepterede først løsningen, da jeg lovede, at jeg ikke ville disponere over filmene uden fogedrettens tilladelse.

Min partsforklaring til byretten, 22. april 2013 (ekstraktens side 511-512)

Der var ingen mulighed for Dorete Bager at udvælge de "ulovligt importerede film". Jeg hjalp hende, dels fordi det ikke tjente noget formål ikke at samarbejde, og dels fordi alternativet kunne have været, at hun foranledigede *samtlig*e film fjernet, så jeg ville stå med en tom butik. Det bemærkes, at Dorete Bager på det tidspunkt stoledede på mig og "forbudt-programmet".

C9 Lars Borbergs forklaring til byretten om beslaglæggelsen den 29. november 2005

Dorete Bager havde bortvist journalist Lars Borberg, som jeg havde bedt om at være til stede. Han måtte vente, til fogedforretningen var overstået, før han kunne få at vide, hvad der var sket. Jeg ringede til ham umiddelbart efter fogedforretningen. Det fremgår af hans forklaring til byretten, hvad jeg fortalte ham. Hvorfor skulle jeg lyve om forløbet for ham?

Dagen efter skrev han i Nordjyske Stiftstidende, at videbranchens advokat havde fået fogedretten til at beslaglægge film og pc-filer i Laserdisken. Ville han have skrevet det, hvis han troede, at det ikke passede? Forsøgte han at få historien verificeret af FDVs advokat Lars Segato eller Dorete Bager? Ja, det fremgår af artiklen, at han havde forsøgt at få deres version, men ingen af dem ville tale med ham. Da artiklen var trykt den efterfølgende dag, reagerede Dorete Bager heller ikke med information om, at det var forkert, at filmene var beslaglagt.

En hel del senere, mens jeg så småt var ved at holde en sen fyraften, ringede Hans Kristian Pedersen så igen. Han fortalte om, hvad der var sket siden – også om, at Lars Segato havde forlangt, at en lang række af Laserdiskens film skulle beslaglægges, fordi de ikke opfyldte de betingelser, FDV havde fastsat. Han fortalte også om, hvordan beslaglæggelsen af de mange film var foregået, også at advokaten fra videobranchen ikke engang selv kunne udpege, hvilke film, der skulle beslaglægges. Da han så fortalte, at Dorete Bager havde foreslået, at Hans Kristian Pedersen selv og hans egne folk kunne sortere filmene ud, og at de oven i købet havde gjort det, sagde jeg til ham, at man også kan være for medgørlig. ”Jeg ville da have ladet hende syde i sit eget fedt. Hvis de ikke engang er professionelle nok til at udføre deres arbejde, skulle de måske finde noget andet at lave”, var min kommentar. Men han havde været træt af det hele og ville gerne have dem ud, så arbejdet kunne komme i gang igen. Da fogeden havde set, hvor meget de beslaglagte film fyldte, havde hun oven i købet fået den ide, at Laserdisken selv kunne opbevare dem under beslaglæggelsesperioden. Også det havde HKP sagt ja til, og også det sagde jeg til ham, at jeg fandt helt urimeligt medgørligt. ”Lad dem da selv ligge og rode med alle de film, det kan da ikke være din opgave”, sagde jeg. Men HKP mente nu ikke, det kunne skade at opføre sig ordentligt, og det burde han vel for så vidt også have haft ret i.

Lars Borbergs forklaring til byretten, 20. april 2013 (ekstraktens side 492)

Razzia mod Laserdisken

FOGEDSAG: Videobranchens advokat fik fogedretten til at beslaglægge film og pc-filer i det lille Aalborg-firma

Nordjyske Stiftstidende, 30. november 2005 (ekstraktens side 212)

C10. Per Christensens forklaring til byretten om beslaglæggelsen den 29. november 2005

Først efter fogedforretningen fik jeg mulighed for at drøfte forløbet med min advokat, og jeg talte i telefon med advokat Per Christensen. Han informerede mig om kæremuligheden, og jeg besluttede at kære, når kendelsen forelå. Jeg bad ham forsøge at tale Dorete Bager til fornuft, idet jeg var vred over, at filmene bare skulle ligge og samle støv til ingen verdens nytte. Han fik kontakt til hende om formiddagen den 2. december 2006.

Han forklarede i byretten, at Dorete Bager - som hun også havde sagt til mig - at jeg ikke kunne forhindre bevissikringen, som hun allerede havde besluttet at gennemføre, idet det var hendes opfattelse, at jeg ville blive hørt i justificationssagen. På det tidspunkt var der ikke tvivl om, at filmene var beslaglagt, men at de af praktiske årsager blev opbevaret af mig.

Jeg talte med Dorete Bager pr. telefon den 2. december 2005. Under vores samtale fortalte Dorete Bager mig, at hun under fogedforretningen ikke havde tillagt de af Hans Kristian Pedersen fremlagte bilag (brev til rekvirentens medlemmer og Østre Landsrets henvisningskendelse) betydning. Dette var begrundet i, at fogedforretningen ikke gav mulighed for en egentlig bevisførelse, og at hun derfor ikke ville/kunne forholde sig til bilag som blev fremlagt under fogedforretningen. Dorete Bager gav dog også udtryk for, at de to bilag naturligvis kunne og burde fremlægges under justificationssagen, idet de meget vel kunne få betydning for sagens resultat. For så vidt angår filmene, var der på daværende tidspunkt ikke tvivl om, at filmene var beslaglagt, men at det var af praktiske årsager, at filmene blev opbevaret hos Hans Kristian Pedersen.

Per Christensens forklaring til byretten, 19. april 2013 (ekstraktens side 483)

LASERDISKEN - APPENDIX C

C11. Per Christensens e-mail om samtalen med Dorete Bager, 2. december 2006

Per Christensens forklaring bekræftes af den e-mail, han sendte til mig umiddelbart efter hans samtale med Dorete Bager om formiddagen den 2. december 2006. Han drøftede spørgsmålet om "de beslaglagte films" og havde den opfattelse, at Dorete Bager godt kunne se problemet i, at forbuddet kun vedrørte salg i Danmark. Han forventede, at kendelsen ville indeholde en mere klar tilkendegivelse af beslaglæggelsens rækkevidde.

Jeg rejste endvidere spørgsmålet om de beslaglagte films, herunder om du kan sælge dem til Movie World, din forhandler i USA og/eller kunder i Grønland. Hun kunne godt se problemet i, at forbuddet alene retter sig mid, at du ikke må sælge filmene i Danmark. Jeg tror, at hun vil overveje en mere klar tilkendegivelse af beslaglæggelsens rækkevidde, når hun skriver kendelsen. Den kommer iøvrigt først i starten af næste uge.

Advokat Per Christensen om beslaglæggelsen, 2. december 2006 (ekstraktens side 215)

C12 Indstævntes justifikationsstævning mod Laserdisken ApS, 13. december 2005

I den tro, at jeg var omfattet af stævningen mod Laserdisken ApS, gjorde indstævnte det klart i justifikationsstævningen, at jeg var gjort bekendt med, at jeg heller ikke måtte sælge filmene uden for EØS-området, herunder til grønlandske kunder eller virksomheder i USA.

Sagsøgte er gjort bekendt med at de film der er importeret til Danmark i strid med sagsøgernes rettigheder ikke må sælges af sagsøgte ej heller uden for EØS.

Indstævntes justifikationsstævning i sag 1, 13. december 2005 (ekstraktens side 293)

C13 Min anmodning til Vestre Landsret om frigivelse af filmene, 23. december 2005

I forbindelse med indsendelsen af det uddybende kæreskrift til Vestre Landsret sendte jeg en særlig anmodning om frigivelse af de beslaglagte DVD-plader med henblik på at sende dem retur til leverandørerne. Giver det mening, hvis jeg frivilligt havde valgt ikke at gøre det?

Anmodning om frigivelse af beslaglagte DVD-plader

Jeg skal særligt anmode om, at Landsretten allerede på baggrund af processkriftet giver tilladelse til, at jeg returnerer de beslagte film til min leverandør.

De beslaglagte film opbevares i Laserdisken på rettens foranledning, og her er de dømt til at miste værdi for hver dag, der går, dels fordi nye film er lettere at sælge, og dels fordi de falder i værdi som følge af, at katalogprisen for dvd-plader nedsættes efter kort tid.

Det bemærkes, at samtlige film er lovligt udgivet. Der er *ikke* tale om piratkopier, men om eksemplarer, hvortil rettighedshaverne har fået det ønskede vederlag. Der er tillige tale om, at filmene lovligt kan sælges i USA - herunder via postordre til kunder i Danmark - så det er udelukket, at returneringen kan misbruges til en ulovlig omgåelse af fagedforbuddet. I den retligt set værste situation fra min side er det stadig kun salg i Danmark, der kan krænke indkæredes rettigheder. Risikoen, for at det vil ske, elimineres af, at filmene returneres til USA.

Anmodningen skal også ses på baggrund af min tabsbegrænsende pligt.

Min anmodning til Vestre Landsret, 23. december 2005 (ekstraktens side 242)

C14 Mit uddybende kæreskrift til Vestre Landsret om returnering, 23. december 2005

I det uddybende kæreskrift argumenterer jeg for tilladelse til at returnere filmene og påpeger den potentielle risiko for, at en medarbejder uforvarende kommer til at sælge en beslaglagt film. Hvis jeg havde fået lov at returnere filmene, var salget af "101 Dalmatians II" ikke sket.

Om beslaglæggelsen

5.1 Piratkopier contra lovlige udgivelser

Det er vigtigt, at retten forstår, at der hverken er tale om piratkopier eller varemærkeforfalskede varer, men om lovlige udgivelser, der er fremstillet med rettighedshaverens samtykke, og hvor rettighedshaveren har modtaget det ønskede vederlag. På den måde adskiller sagen sig fra sager om piratkopier og varemærkeforfalskede varer, og det bør vurderes selvstændigt.

Selv i den for mig værst tænkelige retlige situation, hvor indkæredes ret til at forbyde parallelimport anerkendes af EF-domstolen, og hvor landsretten vælger den mest restriktive fortolkning af loven, er der alligevel tale om lovlige eksemplarer, som kan returneres til leverandøren uden særlig risiko for, at det vil medføre nye krænkelser.

Det er ikke ulovligt for Laserdisken at importere disse film. Det er heller ikke ulovligt for de amerikanske leverandører at sælge disse film, hverken i USA eller til danske virksomheder eller til private danske forbrugere. Det er (i værste fald) alene Laserdiskens salg i Danmark, der kan risikere at krænke indkæredes rettigheder.

Det er derfor urimeligt og ude af proportion med beskyttelsen af indkæredes rettigheder at lade disse film destruere eller fjerne fra det lovlige amerikanske marked. Det er heller ikke logisk, at retten forbyder mig at returnere filmene til leverandøren, men lader filmene opbevare hos mig på baggrund af, at begrundelsen for den uanmeldte bevissikring og beslaglæggelse skete på grund af "den betydelige risiko for, at filmværkerne tilintetgøres eller fjernes".

Når varerne skal opbevares i Laserdisken, er der en potentiel risiko for, at en medarbejder kommer til at sælge et eksemplar. Hvis jeg er den forbryder, som indkærede påstår, er det direkte risikabelt at overlade filmene til mig. Enhver risiko for overtrædelse af indkæredes rettigheder ved salg fra Laserdisken vil derimod være elimineret, hvis varerne returneres.

Fra mit uddybende kæreskrift til Vestre Landsret, 23. december 2005 (ekstraktens side 255)

C15 Indstævntes påstand i svarskriftet til Vestre Landsret, 24. januar 2006

Efter anmodningen om tilladelse til at returnere filmene, nedlagde indstævnte direkte påstand om, at anmodningen skal nægtes. Formuleringen "de beslaglagte videogrammer" er brugt.

Påstande:

2. Nægtelse af kærendes anmodning om frigivelse af de beslaglagte og af forbudet omfattede videogrammer i DVD-format beroende hos kærrende.

Indstævntes påstand 2 i svarskriftet til landsretten, 24. januar 2006 (ekstraktens side 260)

C16 Indstævntes svarskrift til Vestre Landsret om beslaglæggelsen, 24. januar 2006

I den nærmere begrundelse (næste side) er ordet "beslaglagt" brugt to gange. Det understreges, at betingelserne for frigivelsen skal godkendes af indstævnte, og at tilbagesalg ikke må ske, før jeg har fået en *skriftlig* bekræftelse herpå fra fogedretten i Aalborg.

LASERDISKEN - APPENDIX C

Ad beslaglæggelsen

JOHAN SCHLÜTER
LAW FIRM

Først og fremmest må det understreges, at den import, der er foretaget af filmværker, hvortil indkæredes medlemmer har rettighederne til distribution i Danmark, og som er sket med henblik på salg, er ulovlig, og at de enkelte eksemplarer af filmværker derfor med rette er beslaglagt.

Indkærede er dog udfra en værdispildsbetragtning villig til at acceptere, at de af forbuddet omfattede filmværk sælges tilbage til leverandørerne. Dette er dog betinget af, at penge fra et sådant salg indsættes på en spærret konto til sikkerhed for et eventuelt krav som indkærede senere måtte have mod Laserdisken. Da de omhandlede filmværker er beslaglagt af fogedretten og kun med indkæredes samtykke kan frigives, er det vigtigt, at kærende ikke tilbagesælger filmene førend der er truffet de nødvendige foranstaltninger vedrørende købesummen herfor, dvs. oprettet en spærret konto med betingelser for frigivelse godkendt af indkærede. Tilbagesalg til leverandører til USA må ikke ske før indkærede har en skriftlig bekræftelse herpå fra fogedretten i Aalborg.

Indstævntes svarskriftet til landsretten, 24. januar 2006 (ekstraktens side 263)

C17 Min tredje anmodning til Vestre Landsret om returnering, 28. januar 2006

Da landsretten ikke svarede, sendte jeg en ny anmodning. Det fremgår af sammenhængen, at jeg ikke agtede at sætte filmene til salg i Danmark, men at jeg ville sende filmene retur til leverandørerne. Sådan blev det også opfattet af indstævnte jf. duplikken nedenfor (C18).

Jeg anmoder derfor om, at retten tillægger kæren opsættende virkning på baggrund af indsigelserne. Det medfører, at fogedforbudet hæves midlertidigt, og at jeg må råde over mit varelager. Indkærede vil ikke være ringere stillet end i de foregående knap 3 år, hvor de ikke reagerede. Da der *ikke* er tale om pirat-kopier, men om lovlige udgaver, hvor rettighedshaverne har fået den ønskede betaling, er det ikke urimeligt, at jeg råder over mit varelager. Indkærede bevarer muligheden for at få de indsamlede oplysninger udleveret og få nedlagt fogedforbud, men først efter en reel sagsbehandling, hvor det undersøges, om betingelserne i retsplejeloven er opfyldt.

Mit brev til Vestre Landsret, 28. januar 2006 (ekstraktens side 264)

C18 Indstævntes duplik til Vestre Landsret om beslaglæggelsen, 9. marts 2006

Sammenfattende anbringender

Udover de anbringender, der allerede er fremsat ovenfor og i svarskriftet, og som fastholdes, gøres det gældende:

- at** ophavsretslovens § 19 forbyder kærende at disponere over film, der er importeret uden indkæredes medlemmers tilladelse til EU/EØS-området, og at de beslaglagte film derfor ikke kan frigives til kærende,

Indstævntes duplik til Vestre Landsret, 9. marts 2006 (ekstraktens side 270)

LASERDISKEN - APPENDIX C

Ad kærendes anmodning om returnering af varelageret til leverandørerne:

Det er efter indkæredes opfattelse ikke korrekt, når kærende anfører, at ingen kan forhindre ham i at disponere over de beslaglagte film uden for EU (EØS).

Enhver disponering over filmene vil efter indkæredes opfattelse være i strid med ophavsretslovens § 19.

Det fastholdes derfor, at kærende ikke skal gives medhold i sin anmodning om frit at kunne levere filmene retur til sine leverandører.

Indstævntes duplik til Vestre Landsret, 9. marts 2006 (ekstraktens side 266)

I begge afsnit omtales filmene som beslaglagt. Efter indstævntes opfattelse er *enhver* disponering i strid med ophavsretsloven, og på den baggrund fastholder indstævnte, at jeg ikke skal have medhold i anmodningen om at levere filmene retur til mine leverandører.

C19 Mit supplerende processkrift til Vestre Landsret, 10. marts 2006

Jeg påpegede igen, at ophavsretsloven i givet fald alene kunne forhindre spredning i Danmark, og jeg påpegede igen det ulogiske i, at jeg skulle tvinges til at opbevare de beslaglagte film, hvis formålet skulle være at forhindre, at jeg overtræder fagedforbuddet.

Ad 3) Er det ulovligt at returnere de beslaglagte film?

Ophavsretsloven gælder kun i Danmark, og det er naturligvis kun i Danmark, at der i henhold til ophavsretslovens § 19 er begrænsninger for viderespredning af amerikanske dvd-udgivelser.

Indkærede vil vel ikke påstå, at det er forbudt at sælge amerikanske dvd-plader i USA?

Det er et faktum, at jeg har bestilt de beslaglagte film i god tro, dvs. at jeg har bestilt dem i den overbevisning, at jeg kunne sælge dem i Danmark uden derved at krænke indkæredes rettigheder (på trods af, at deres rettigheder er tvivlsomme).

Selvom Paramount har skiftet mening og nu vil forbyde parallelimport, og selvom de øvrige selskaber i FDV nu har besluttet, at de også vil forbyde parallelimport, er der ingen reel grund til, at dvd-pladerne skal ligge og tage plads op i min kælder og bare miste værdi.

Hvis jeg havde været klar over, at indkærede ville forhindre mig i at sælge varerne - f.eks. hvis de havde meddelt deres holdning til importforbuddet - havde jeg naturligvis aldrig bestilt varerne, og de ville således stadig have været i min leverandørs varetægt eller solgt til helt almindelige amerikanske kunder i USA.

At forhindre overtrædelse af fagedforbuddet?

Hvis beslaglæggelsen har til formål at forhindre, at jeg overtræder fagedforbuddet, giver det ingen mening, at filmene skal opbevares af mig og i min forretning.

Mit supplerende processkrift til Vestre Landsret, 10. marts 2006 (ekstraktens side 273)

I processkriftet forklarede jeg videre det urimelige i, at filmene blev påtvunget en væsentlig værdiforringelse, og at retten og indstævnte ved at forhindre mig i at returnere filmene gjorde det umuligt for mig at begrænse dette tab. Endelig var beslaglæggelsen en ugrundet berigelse for rettighedshaverne og en ugrundet tillægsstraf til mig. Beslaglæggelsen savnede i det hele taget en egentlig begrundelse.

At opfylde min forpligtelse til at begrænse mit tab

Jeg pointerer i den forbindelse, at jeg af retten og indkærede dermed var forhindret i at begrænse dette værdiforringelsestab i forbindelse med forbuddet, idet jeg blev forhindret i at returnere varerne, mens de stadig havde den oprindelige værdi.

En ugrundet berigelse for rettighedshaverne

Beslaglæggelsen må anses for at være en ugrundet berigelse for rettighedshaverne, som har modtaget vederlag for varerne. Det er min opfattelse, at det i sig selv er i strid med grundlæggende retsprincipper, at rettighedshaverne skal have en ekstra berigelse for en ydelse, som køberen forhindres i at udnytte.

En tillægsstraf

Værditabet må betragtes som en ugrundet tillægsstraf. Der er intet belæg i loven for, at jeg skal straffes på anden måde end med bøde eller erstatning, hvis jeg kendes skyldig.

Der er ikke belæg for at tildele mig denne tillægsstraf i form af en påtvunget værdiforringelse af mit varelager.

Sammenlagt savnes en reel årsag til, at varerne skal ligge i min kælder og miste værdi.

Mit supplerende processkrift til Vestre Landsret, 10. marts 2006 (ekstraktens side 274)

C20 Min rykker til Vestre Landsret, 3. april 2006

Den 30. marts 2006 afviste landsretten mit ønske om et retsmøde (**bilag Y2, ekstraktens side 276**), men tráf ikke afgørelse om de beslaglagte film, så den 3. april 2006 rykkede jeg for svar.

Endelig fremgår det ikke, om retten har taget stilling til, hvad der skal ske med de beslaglagte film. Det er ikke klart, til hvilket formål filmene skal ligge i min kælder og miste værdi, og netop det spørgsmål bad jeg oprindeligt om en hurtig afgørelse på. En afgørelse savnes stadig.

Min rykker til Vestre Landsret, 3. april 2006 (ekstraktens side 277)

C21 Mit brev til Dorete Bager, 1. oktober 2006

Der kom ingen reaktion fra Vestre Landsret før EU-domstolens dom forelå. Indstævnte sendte et processkrift herom, og straks afsagde Vestre Landsret kendelse (**ekstraktens side 279**), uden at mine anbringender er nævnt med ét eneste ord.

Da der ikke var et mundtligt retsmøde, anser jeg det for udelukket, at de tre dommere har talt med Lars Segato eller Dorete Bager om beslaglæggelsen af mine film, så det kan også udelukkes, at de har udtalt sig om kvalificeret om beslaglæggelsen. De har blot set retsbogen.

Jeg havde indgået en aftale med Dorete Bager, og Lars Segato havde indskærpet, at jeg ikke måtte råde over filmene uden fogedrettens skriftlige tilladelse, så jeg bad Dorete Bager bekræfte, at jeg måtte råde over filmene igen. Hun svarede imidlertid ikke.

Om beslaglæggelsen og fogedforbuddet af 29. november 2005

Samtlige dvd-plader, som blev fjernet fra hylderne efter Lars Segatos krav under den forrige fogedforretning, opbevares fortsat i min kælder. Jeg afventer rettens bekræftelse på, at jeg kan råde over pladerne igen.

Mit brev til Dorete Bager, 1. oktober 2006 (ekstraktens side 326)

LASERDISKEN - APPENDIX C

C22 Indstævntes svar til Dorete Bager, 5. oktober 2006

Mit ønske om at råde over pladerne igen med henblik på at returnere dem blev også brugt som begrundelse for den anden forbuds- og bevissikringsrekvisition (nærværende sag). Filmene blev her omtalt som “*de af fogedretten beslaglagte dvd-film*”.

Dette er desværre nødvendigt, da jeg ikke har modtaget en utvetydig tilkendegivelse fra rekvisitus om at denne ikke anser sig for berettiget til at importere dvd-film fra lande uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) og på anden måde disponere over de af Fogedretten beslaglagte dvd-film inden for EØS.

Indstævnte til fogedretten, 5. oktober 2006 (ekstraktens side 554)

C23 Indstævntes forbuds- og bevissikringsrekvisition nr. 2, 5. oktober 2006

I forbindelse med forbudets nedlæggelse skal jeg endvidere anmode fogedretten om, at der:

4. I henhold til retsplejelovens §§ 645 og 653b foretages inddragelse af samtlige i rekvisiti besiddelse værende eksemplarer af filmværker, hvortil rekvisitens medlemmer har de ophavsretlige enerettigheder og som er importeret i strid med disse enerettigheder.

Indstævntes påstand 4 i rekvisitionen, 5. oktober 2006 (ekstraktens side 332)

Det bemærkes i relation hertil, at Dorete Bager i byretten forklarede, at hun ikke reagerede på denne påstand, fordi hun anså den indgåede aftale som en løsning, dvs. hun så aftalen som en *de facto* beslaglæggelse, hvorfor der ikke var grund til at tage stilling til påstanden igen.

C24 Min henvendelse til retspræsidenten, 18. april 2007

Det var som om, at mine film ikke betød noget. Retten besvarede ikke mine henvendelser. Det vil sige, jeg fik hverken bekræftet, at filmene var beslaglagt, eller at de *ikke* var beslaglagt, og at jeg i så fald gerne måtte returnere dem. Jeg blev blot ignoreret.

Jeg forsøgte at få en afklaring på problemet ved at henvende mig til retspræsidenten for Retten i Aalborg, men også det var resultatløst.

Jeg henvender mig til Dem i håbet om at få rettet en fejl - eller i hvert fald en mangel - i retsbogen jfr. udskrift af retsbogen i FS 40-5917/2005. På side 5-6 af udskriften står der følgende:

“Parterne aftalte, at filmværker, der fremgår af lagerlisterne både i København og Aalborg som værende omfattet af dels af rekvisitens rettigheder, dels af ophavsretslovens § 19 stk. 1, fjernes fra rekvisiti hylder således at de ikke forhandles, men dog opbevares hos rekvisitus.”

Denne gengivelse af de faktiske omstændigheder er for så vidt korrekt, men de afgørende begivenheder forud for aftalen mangler. Rekvisiternes begæring om beslaglæggelse, min protest og argumentation og fogedrettens kendelse mangler.

Min klage til retspræsidenten, 18. april 2007 (ekstraktens side 556)

LASERDISKEN - APPENDIX C

C25 Indstævntes forligstilbud, 27. november 2007

Efter Vestre Landsrets afgørelse i kæremålet (nærværende sag, hvor det ukorrekt blev lagt til grund, at jeg ikke havde informeret korrekt om ejerforholdene), mente indstævnte formentlig, at jeg var blevet mør, for jeg blev forelagt et "forligstilbud", hvor jeg mod betaling af 300.000 kr. helt undtagelsesvist ville få lov til at returnere "det tilbageholdte lager" til leverandørerne. Helt frem til den 27. november 2007 var der *ikke* tvivl om, at filmene var "tilbageholdt".

(2) accepterer at betale kr. 300.000 til min klient i økonomisk godtgørelse. Under forudsætning heraf vil jeg samtidig anbefale min klient at denne helt undtagelsesvist accepterer, at det tilbageholdte lager returneres til din klients leverandører, samt at

Indstævntes "forligstilbud" til min advokat, 27. november 2007 (ekstraktens side 558-559)

C26 Mit brev til fogedretten om opbevaring af de beslaglagte film, 29. november 2007

To år efter beslaglæggelsen var der ingen løsning i udsigt, og jeg var blevet træt af at opbevare filmene for fogedretten. Jeg bad derfor fogedretten finde en anden, som kunne opbevare dem.

Vedrørende opbevaring af beslaglagte dvd-film:

Jeg har i to år opbevaret de ca. 2000 dvd-film, der blev beslaglagt under ransagningen den 29. november 2005 i Laserdisken. Jeg ønsker ikke mere at være den person, som er bemyndiget til at opbevare det beslaglagte materiale efter rpl. § 653 b, stk. 4. Jeg skal anmode om, at retten overtager opbevaringen eller bemyndiger en anden til at opbevare filmene.

I næste uge overtager håndværkere kælderen, hvor filmene er opbevaret. Jeg skal anmode om snarest at få meddelelse om, hvor jeg kan aflevere filmene til fremtidig opbevaring.

Mit brev til Dorete Bager, 29. november 2007 (ekstraktens side 560)

C27 Fogedrettens brev til indstævnte om beslaglagt materiale, 2. december 2007

Dorete Bager reagerede ved at spørge indstævnte, om "beslaglæggelse af materiale" fortsat var påkrævet. Der var ikke tvivl om, at hun *på det tidspunkt* også opfattede filmene som beslaglagt.

De anmodes om straks at kontakte fogedretten med henblik på en afklaring af sagernes retslige status og derved afklaring af, hvorvidt beslaglæggelse af materiale fortsat er påkrævet samt hvordan, jfr. herved retsplejelovens § 653c.

Dorete Bager til indstævnte, 2. december 2007 (ekstraktens side 561)

Konklusion

Hvis retten mener, at jeg frivilligt undlod at returnere filmene, siger det mest om retten! Det er fra mig selv, Dorete Bager, Lars Segato, Lars Borberg og Per Christensen på forskellig måde og tidspunkt sagt og skrevet, at filmene var beslaglagt eller tilbageholdt.

Indstævnte har anvendt udtrykket "beslaglagt/beslaglæggelse" ni (9) gange, inddragelse to gange, "tilbageholdte film" én gang og "må ikke returneres" tre gange.

Jeg har bedt om tilladelse til at returnere filmene *seks* gange uden at få noget svar!